

Sygn. akt I C 307/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Lucyna Kazimierzuk

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa z siedzibą w W.

przeciwko B. L.

o zapłatę 1 400,16 zł

I. zasądza od pozwanej B. L. na rzecz strony powodowej e. z siedzibą w W. kwotę 503,49 zł (pięćset trzy zł 49/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 6 września 2013 r.;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 75,60 zł (siedemdziesiąt pięć zł 60/100) tytułem kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I-ym rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 307/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. L. kwoty 1400,16 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 września 2013 r. i zasądzenie kosztów procesu wskazując w uzasadnieniu pozwu, że pozwana zawarła umowę z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. o świadczenie usług telekomunikacyjnych i (...) Sp. z o.o. za realizowane świadczenia wystawiała odpowiednie dokumenty księgowe, natomiast pozwana mimo upływu terminów płatności nie dokonała zapłaty na rzecz świadczeniodawcy. Następnie (...) sp. z o.o. zbyła przysługującą wobec pozwanej wierzytelność na rzecz (...) S.A., o czym pozwana została poinformowana, po czym nabywca wierzytelności zbył ją na rzecz strony pozwanej.

Pozwana na rozprawie w dniu 7 maja 2014 r. uznała powództwo co do należności z faktur oświadczając, że są to kwoty wynikające z niezapłaconych faktur, natomiast nie zgodziła się z roszczeniem wynikającym z noty obciążeniowej podnosząc, że nie wie z jakiego tytułu wynika należność dotycząca przedterminowego rozwiązania umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana B. L. i Spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarły umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Dowód:

- umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych – k.24

Pozwana nie zapłaciła za usługi telekomunikacyjne obejmujące opłaty za okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 stycznia 2011 r. oraz za abonament za luty 2011 r. w kwocie 154,07 zł, z terminem płatności do dnia 17 lutego 2011 r., opłaty za okres od 1 lutego 2011 r. do dnia 28 lutego 2011 r. oraz za abonament za marzec 2011 r. w kwocie 91,92 zł z terminem płatności do dnia 17 marca 2011 r., opłaty za okres od 1 marca 2011 r. do 31 marca 2011 r. oraz za abonament za kwiecień 2011 r. w kwocie 124,52 zł z terminem płatności do dnia 18 kwietnia 2011 r. i opłaty za okres od 1 kwietnia 2011 r. do 30 kwietnia 2011 r. w kwocie 10,54 zł z terminem płatności do dnia 17 maja 2011 r.

Dowód:

- faktury VAT – k.25 - 28

(...)Spółka z o.o. z siedzibą w W.i (...) S.A. z siedzibą w W.zawarły w dniu 6 października 2012 r. umowę sprzedaży wierzytelności pieniężnych wynikających z zawartych przez zbywcę umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych obejmujących należności główne wraz ze związanymi z nimi roszczeniami o odsetki.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 06.10.2012 r. – k.21 – 22

W dniu 15 października 2012 r. zbywca (P.) sporządził zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

Dowód:

- zawiadomienie – k.23

W dniu 28 czerwca 2013 r. (...) S.A.i strona powodowa e. z siedzibą w W.zawarły umowę sprzedaży wierzytelności, na podstawie której przysługujące sprzedającemu niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne określone w załączniku nr 1 do umowy zostały sprzedane stronie powodowej.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 26.06.2013 r. – k.19 – 20

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wobec uznania w części zasługiwało na uwzględnienie co do kwoty uznanej, a wynikającej z faktur VAT.

Pozwana B. L. uznała powództwo w części wskazując, że wie, iż posiada niespłacone zadłużenie z faktur z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych. W ocenie Sądu uznanie w kontekście przepisu art. 213 § 2 k.p.c. nie budzi zastrzeżeń i nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego oraz nie zmierza do obejścia prawa.

Skoro pozwana nie zapłaciła należności wynikających z faktur VAT, to należne są stronie powodowe odsetki ustawowe za czas opóźnienia liczony do dnia 5 września 2013 r. (dzień przed wniesieniem pozwu) od kwoty 154,07 zł z terminem płatności do 17 lutego 2011 r., tj. od 18 lutego 2011 r. do dnia 5 września 2013 r. które po skapitalizowaniu wynoszą 51,09 zł, od kwoty 91,92 zł z terminem płatności do 17 marca 2011 r., tj. od dnia 18 marca 2011 r. do dnia 5 września 2013 r. które po skapitalizowaniu wynoszą 29,56 zł, od kwoty 124,52 zł z terminem płatności do 18 kwietnia 2011 r., tj. od dnia 19 kwietnia 2011 r. do dnia 5 września 2013 r., które po skapitalizowaniu wynoszą 38,63 zł i od kwoty 10,54 zł z terminem płatności do 17 maja 2011 r., tj. od 18 maja 2011 r. do dnia 5 września 2013 r., które po skapitalizowaniu wynoszą 3,16 zł. Suma należności z faktur VAT i skapitalizowanych odsetek wynosi 503,49 zł. Skoro pozwana tę należność z faktur VAT uznała, to należało ją zasądzić wraz z odsetkami, których termin początkowy został w fakturach wskazany.

Od tej kwoty odsetki mogły być naliczane zgodnie z przepisem art.482 § 1 k.c. dopiero od dnia wniesienia powództwa, a zatem od dnia 6 września 2013 r.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

W świetle przeprowadzonych na wniosek strony powodowej dowodów w postaci obu umów sprzedaży wierzytelności, zawiadomienia o przelewie i wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności sporządzonych przez stronę powodową nie sposób uznać, by strona powodowa udowodniła dochodzone roszczenie co do pozostałej kwoty 896,67 zł..

Przepis art.6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z żadnego z wyżej wymienionych dowodów w sprawie nie wynika, że strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.od pozwanej co do kwoty 896,67 zł, ponieważ na podstawie umów sprzedaży wierzytelności najpierw z dnia 6 października 2012 r. i następnie 28 czerwca 2013 r. stwierdzić można tylko, że takie umowy zostały zawarte. Strona powodowa przedłożyła wprawdzie wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy z dnia 28 czerwca 2013 r., lecz nie sposób uznać by wyciąg ten odpowiadał wymogom dokumentu, ponieważ nie został podpisany przez żadną ze stron umowy. Ponadto, skoro pozwana zakwestionowała notę obciążeniową, to by Sąd mógł zweryfikować, czy istotnie wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi od pozwanej B. L.została nabyta przez stronę powodową co do kwoty 702,82 zł, to strona powodowa winna wykazać okoliczności związane z przedterminowym rozwiązaniem umowy z pozwaną, podstawą naliczenia opłaty specjalnej z tym związanej oraz jej wysokości. Rzeczą strony powodowej było udowodnienie tych faktów poprzez złożenie wszelkich niezbędnych dowodów wraz z pozwem mając na względzie przepisy dotyczące prekluzji dowodowej. Tymczasem strona powodowa nie zawnioskowała żadnych dowodów w postaci dokumentów potwierdzających przedterminowe rozwiązanie umowy, przepisów dotyczących sposobu naliczania opłaty specjalnej. Sąd nie dysponował dowodami wykazującymi, że istotnie ziszczyły się przesłanki przedterminowego wypowiedzenia umowy pozwanej, bowiem wraz z umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie został złożony regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, cennik usług oraz regulamin promocji.

Stanowczo stwierdzić wypada, że dowodem istnienia wierzytelności przysługującej względem określonego dłużnika nie może być zawiadomienie o przelewie, czy też wydruk z elektronicznego załącznika. Z samego faktu, że strona powodowa sporządziła pismo w postaci zawiadomienia o przelewie wierzytelności, adresowanego do pozwanej, nie wynika fakt istotny, a mianowicie, że wierzytelność przeciwko pozwanej w ogóle istniała, nie wspominając o jej wysokości, tym bardziej, że powód nie wykazał, aby owo "zawiadomienie" w ogóle zostało doręczone pozwanej w taki sposób, że mógł się on zapoznać z jego treścią. Pismo to, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która jej podpisała złożyła oświadczenie określonej treści. Nie jest natomiast dowodem na fakt istotny dla rozstrzygnięcia sprawy. Te rozważania należy również odnieść do wydruku z elektronicznego załącznika.

Mając te okoliczności na względzie dalej idące powództwo Sąd oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art.100 k.p.c. stosowanie do wygranej zasadzając od pozwanej 75,60 zł, ponieważ pozwana przegrała proces w 36 %, a koszty strony powodowej wyniosły 210 zł.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w oparciu o przepis art.333 § 1 pkt 2 k.p.c.